

Kvint pr. Spil. En Told af 20 Dre, som den er foreslaaet i det Vædringsforslag, jeg har tiltraadt, vil derefter udgøre 3,66 Dre pr. Spil. Den nuværende Told er 2 Skilling, altsaa 4¹/₆ Dre. Det vil deraf ses, at dette Forslag medfører en lille Nedgang i Beskyttelsen, nemlig fra 4¹/₆ Dre til 3,66 Dre. Det er imidlertid ikke en større Nedgang, end at jeg mener, den vil kunne taales. Regeringens oprindelige Forslag af 1 Kr. pr. Pbd. vilde jo have været en ganske enorm Forhøjelse i Forhold til det bestaaende, i Stedet for 4¹/₆ Dre pr. Pbd. vilde den blive 18,30 Dre pr. Pbd. Men selv om man blev staaende ved, hvad der blev vedtaget i Gaar om en Galanteritold i det hele af 50 Dre, saa vil den dog udgøre saadan noget som 9,15 Dre pr. Spil, i Stedet for den nuværende Told af 4¹/₆ Dre pr. Spil, saa det forekommer mig, at denne mere end dobbelte Forhøjelse er ikke tilraadelig. Jeg vil derfor anbefale det Forslag, der er stillet om at sætte Tolden til 20 Dre pr. Pbd., og samtidig vil jeg fraraade de to Forslag, der gaa ud paa at forhøje Stempelafgiften. Det ene Vædringsforslag under Nr. 35 er ganske vist ikke af saa stor Betydning, idet det jo kun gaar gaar ud paa at forandre 16 Dre til 20 Dre, men det er dog altid en Forhøjelse; det andet Forslag derimod, der gaar ud paa at lade Tolden gaa op til 50 Dre, vil jo bevirke en ganske betydelig Fordyrelse af Spillekort, og Spillekort ere saa almindelig benyttede, at jeg ikke tror, at man just til Fordel for Statskassen skal gaa til at gøre dem saa meget dyrere i Forhold til hidtil. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Vædringsforslag under Nr. 84 og derimod at stemme imod Vædringsforslagene under Nr. 35 og 36.

Endnu skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de 2 Forslag, der foreligge om Sukker. Det ærede Medlem, som sidst talte, sagde, at Mindretallet nærer stor Sympati for Sukkerindustrien, og at naar det ikke er gaaet med til de Forslag, som foreligge i saa Henseende, nemlig Vædringsforslagene under Nr. 49 og 50, saa er det hovedsagelig af den Grund, at man paa det nuværende Tidspunkt overhovedet ikke vil være ved Sukkerspørgsmaalet. Det er ganske rigtigt, at denne Grund har været medbestemmende til ikke at tage Stilling; men jeg vil dog sige, at for det Mindretal, hvortil jeg hører, tror jeg ikke, at det har været det afgørende. Jeg tror ikke, at det vil være tilraadeligt at følge de to ærede Medlemmer, der have stillet de to Forslag om at forandre Standardprøvens Nr. fra 18 til 16, som det første Forslag gaar ud paa,

eller at give den ærede Minister Ret til at indføre en Tillægstold overfor de Lande, der udføre Sukker med Eksporpræmie. Væge Forslag ere efter min Opfattelse meget radikale. Det forundrer mig meget, ogsaa med Hensyn til det første, at man mener at kunne gøre saa stort et Skridt som at gaa fra Tallet 18 ned til Tallet 16. Den ærede Minister foreslog jo i Fjor Tallet 19, og Tallet 18 er nu det gældende. Strængt taget er der allerede i Forslaget, saaledes som det foreligger fra Ministeren, en lille Nedgang, idet Importørerne nu til den lavere Told kunne indføre Sukker til Grænsen Nr. 18, medens Forslaget udtrykkelig sætter Grænsen til mørkere end Nr. 18, saa de ikke kunne gaa under den Grænse. Det viser sig ogsaa, at en hel Del af dem har henvendt sig til Udalget og udtalt Ønsket om at komme tilbage til Regeringens Forslag i Fjor, altsaa i modsat Retning af det, der her foreslaas. Paa den anden Side have jo Sukkerfabrikkerne og Raffinaderierne, som rimeligt er, ønsket at faa en Grænse nedad, men jeg tror, at den, der foreslaas, er for lav. Jeg tør for mit Vedkommende ikke være med dertil, jeg maa anbefale at stemme derimod. Det er jo meget rigtigt, som den ærede Ordfører udviklede, at ved at gøre dette vil man styrke den indenlandske Industri overfor Udlandet og altsaa gavne Landet; men man maa huske paa, at Landet bestaar af mere end af disse Industrier, og idet man gavner dem, skader man ganske sikkert alle de øvrige Sukkerbrugere. Gaar man saa langt ned som fra 18 til 16, nærer jeg aldeles ingen Tvivl om, at de lysere Sukkere derved ville undergaa en Fordyrelse, og før jeg bliver overbevist om, at en saadan Fordyrelse er absolut nødvendig for at bevare Sukkerindustrien her i Landet, tør jeg ikke gaa med til en saadan. — Det sidste Forslag, Forslaget under Nr. 50, angaaende en Bemyndigelse for den ærede Minister, synes jeg er af en ganske ekstraordinær Betskaffenhed. Den ærede Minister vil altsaa efter det være i Stand til at lægge en Told paa Sukker overfor et enkelt Land og derved ganske forhindre et saadant Land i at indføre Sukker her i Landet. Det tror jeg ikke er en Bemyndigelse, som det er passende at lægge i Administrationens Hænder, ligesom det naturligt vil have den samme Virkning som det første Forslag, idet det nemlig vil medføre en Sukkerfordyrelse. Udelukker man det billige Sukker, fordi det er for billigt, faar man det dyre andet Steds fra, eller ogsaa sælger man vort eget dyrere herhjemme. Altsaa jeg anbefaler at stemme mod disse to